

ДЕТСКО ЗНАМЕ

ГОДИНА II

КНИГА 4
ДЕКЕМВРИ — 1935

ХРИСТИЯНИЗИРАНЕ НА МЛАДЕЖТА

Когато Господь Иисусъ Христосъ билъ на земята, често проявявалъ Своята голѣма обичъ къмъ децата, пъкъ и тѣ, не веднажъ, сж показвали привързаността си къмъ Него. Така, при влизането Му въ Иерусалимъ, преди да бжде разпънатъ на кръстъ, първенцитѣ на градагопосрещнали съ завистъ и умраза, а децата Му пѣли: „Слава на Сина Давидовъ!“ Веднажъ добри майки довели децата си при Него да ги помилва и да се помоли за тѣхъ. Ученицитѣ Му не пустили децата да пристжпятъ до Него, защото билъ много заетъ, но Той протегналъ ржка, усмихналъ се и имъ казалъ: „Оставьте децата и не имъ прѣчете да дохаждатъ при Мене.“ При другъ случай, Той повикалъ при Себеси едно дете и, като го посочилъ на ученицитѣ Си, казалъ: „Който съблазни одного

отъ тия малкитѣ, които вѣрватъ въ Мене, за него е по-добре да му надѣнатъ на шията водениченъ камъкъ и да го хвърлятъ въ морската дълбочина“.

У насъ, въ България, проявявано ли е винаги за децата такава обичъ и грижа, каквато

Княгиня Мария Луиза, дъщеря на нашия Царъ